

The role of the usurping Zionist regime in designing and imposing the Saudi war with Yemen; Backgrounds and consequences

Mohammad Abasabadi¹ \ Sohrab Moghadami Shahidani²

1. Master's degree student in Islamic Revolution, Islamic Maaref University, Qom, Iran
(Corresponding Author). abasabadi.mohammad@yahoo.com

2. Assistant Professor, Faculty of Maaref Islamic Central University, Qom, Iran.
moghadami@maaref.ac.ir

Abstract Info	Abstract
Article Type: Research Article	With the entry of the Zionists into the region and its development of the land, after the Second World War, the Jewish state became public. Then, in order to expand the borders, it went to war with the Arab countries. With the support of the Islamic Revolution from the resistance groups, a barrier was created against the regime. Hizbollah is one of them, which with its growth gradually achieved victories in wars with the Israeli regime. Right now, this regime is worried about repeating the Hezbollah model in the form of Ansarullah. Bab al-Mandab strait in Yemen, as a vital channel of the world economy, has always been considered a strategic threat to the Israeli regime, and the regime has made various moves to counter it. One of its latest actions is the design of the Saudi war against Yemen, which is the main issue of the research to investigate its background and consequences. The way the Yemenis faced this complex plan and the achievements of the Ansarullah resistance, which was shown in the "Al-Aqsa Storm", are also the subject of research. This writing has been done by collecting information and documents from books, articles, websites and publications, with a descriptive-analytical approach and library collection tools.
Received: 2023.07.16	
Accepted: 2023.12.31	
Keywords	Islamic Revolution, Yemen's Ansarullah, Resistance Front, Bab al-Mandab, Zionist Regime, Saudi Arabia, Al-Aqsa Storm.
Cite this article:	Hashemizadeh, Seyed Hossein, Amir Mohsen Irfan, Reza Bigdelu & Amir Siahpoosh (2024). The idea of de-antiquarianism in Iran during the era of the Islamic Revolution (Etymology and intellectual criterion). <i>The History of Islamic Culture And Civilization</i> . 15 (1), 73-92. DOI: ??
DOI:	??
Publisher:	Islamic Maaref University, Qom, Iran.

Introduction

The plan of the Zionists after entering the region was to form a government and expand its borders, in such a way that in order to implement it accurately, it should have direct and indirect involvement and role-playing in the region's issues. Further, with the expansion of resistance and the support of the Islamic Republic of Iran, the formation and growth of Hezbollah alongside this regime has led to preventing its formation in Yemen in any way. Despite the compilation of numerous articles and books regarding the roles of countries and various internal and external contexts in the Saudi-Yemen war and other incidents, Israel's direct interventions have not been specifically addressed. Since this issue has important effects on the region and the world for the special support of Ansarullah and the Palestinian resistance in Al-Aqsa storm, and a country that has a strategic strait at the global level, it should be addressed separately with the aim of examining the entire flow of resistance, especially this part.

Methodology

In this research, due to the content that related to the war in Yemen, the importance of the strategic strait, resistance fronts in the entire region, and various incidents from the past to the present and their complexity in multiple sources, we use the method of collecting information and authentic documents from books, articles, websites, publications, Lectures with a descriptive-analytical approach. Also, our collection tool in this research is a library.

Discussion

After the victory of the Islamic revolution in Iran, the Zaidis, who had advanced to the point of destruction, got a new life and were able to establish and expand the Ansarullah Front by using the teachings of the Iranian revolution and the great founder of the revolution (RA) and other leaders aligned with the Imam (RA). Further, after the events of September 11 and the presence of America in the region, the opening of political doors and the inability of the Saleh government to manage and control the country's economy, with the gathering in front of the American embassy in protest against the presence in the region and his policies, from 2004 to 2010, six civil and foreign wars has occurred. In 2011, at the same time as the wave of Islamic awakening in the region, the Ansarullah Front was established, and this issue along with the general strategy of the West in the region, became the basis for preparing the preparations for war. The strategy is that Iran does not focus on Quds, so that it can achieve results faster and spread its power in the entire region. Therefore, the Saudi war with Yemen was directly in charge of the Zionist regime according to the open and secret documents mentioned in the article. According to its peripheral doctors, this regime should imposed the entire land of Palestine, then enter the next stages and war with other countries in the region, so it should adopt a policy of Engaging Iran itself and other issues in the region in order to be able to manage its surroundings. But in this case, not only the goals themselves are not achieved, but it also caused the expansion of Ansarullah's ability, to the point that in the Al-Aqsa storm operation, this front declared the whole profit of this regime at risk.

Conclusion

The issue of the article was to present evidence and information about the direct

involvement of the Zionist regime in the Saudi war with Yemen and its results, which is well-explained in this research that this regime has designed the war to divert direct attention away from itself, because of its peripheral doctors. Also, the power of resistance in the region and in countries including Iran should not be focused on Quds and have strategic dominance over the region, so that all these goals will not be achieved, but it will lead to the strengthening of Ansarullah and the entire resistance movement in the region, as well as the dominance of this front over the whole of Yemen and In addition, he became an important supporter of the Palestinian resistance in the Al-Aqsa storm and its operations along with other members of the resistance movement in the region.

References

- Ababan, A. (1972). *The history of my people*. Translated by Nematullah Shakib Esfahani. Tehran: Barokhim Publishing.
- Ababan, Aba (1972). *History of the Nation*. Translated by Nimatullah Shakib Esfahani. Tehran: Published by Barukhim.
- Ahmadi, Khosravi & Hameed, Afsana (2017). "Kalbdshkafi Invasion of Arabia to Yemen". *Politika*, 46 (4) 838-817.
- Al-Yaminia, Doulatabadi, Nikfar, Raza, Ali, Jasb, Fayeze (2017). "Yemen Crisis: Studying the Fields and Objectives of the Foreign Interventions of Arabia and America". *Researches of Strategic Politics*. 5 (4). 171-198.
- Asiri, M. (2012). *Satan's Horn: Criticism of the ideas of the heretical Wahhabi sect*. Tehran: Rashid.
- Asiri, Sayyid Jutbi (2012). *Shakh Shaitan, Review of the Beliefs of the Zala Wahhabi sect*. Tehran: Rashid.
- Collection of Articles (2020). *History of the Presence and Intervention of the Zionist Regime in Yemen, Profits and Risks*. Strategic Explanation
- Eslami, M. (2007). *The Zionist lobby in the United States of America*. Tehran: Faqahat Publishing House.
- Gharib Raza, Hamid Raza (2014). *Owais Khomeini*. Qom: Office of Publication of Maarif.
- Gharib Reza, H. (2012). *Avis Khomeini*. Qom: Encyclopaedia Office.
- Hajari, H. (2007). *A Lebanese resistance, an Israeli claim*. Qom: The rest of God.
- Hijari, Hamid (2007). *One Lebanese Resistance, One Israel Claim*, Qom: Baqee Allah.
- Islami, Mohsin (2007). *Lobbying Zionism in the United States of America*. Tehran: Nashaar Faqahat.
- Isteven, Sizer (2015). *Christian Zionism*. Translated by Hamid Bakhshanda. Qom: Tah.
- Jadibbanab, A. (2009). *The performance of Zionism against the Islamic world*. Qom: Imam Khomeini Educational and Research Institute.
- Jadibbanab, Ali (2009). *The performance of Zionism in the world of Islam*. Qom: Imam Khomeini Educational and Research Institute (RA).
- Jafari Veldani, A. (2010). *Challenges and conflicts in the Middle East*. Tehran: Strategic Studies Research Institute.
- Jafari Woldani, Asghar (2010). *Challenges and Conflicts in the Middle East*. Tehran: School of Strategic Studies.

- Khalili, H. (2013). "War of the tribes, Yemen, the country involved in three fronts". *The political-analytical monthly magazine of the diplomatic community*. 18 (3). 117-121.
- Khalili, Hasan (2015). "The War of the Tribes: Yemen; The country is struggling on three fronts". *Political-Analytical Monthly Diplomatic*. 18 (3). 121-117.
- Koshki, M. & Najabat, R. (2015). *Ansarullah in Yemen from establishment to consolidation*. Qom: Education publishing office.
- Kushki, Muhammad Sadiq (2017). *Ansarullah in Yemen from establishment to establishment*. Qom: Office of Education.
- Maddi, J. & et al (2015). *The war against the revolution*. Tehran: Andishe Sazan Noor Institute.
- Maddi, J. (2016). *Estegh Maran; Iran's role in Yemen's resistance*. Tehran: Andishe Sazan Noor Institute.
- Maddi, Jawad (2018). *Satigh Maran; The Image of Iran in the Resistance of Yemen*. Tehran: Noor Institute of Concern.
- Mekarbi, Sayyid Hussain (2020). *Why Surya?*. Qom: Jamkaran, Antarhat Kitab Jamkaran
- Mirlohi, M. (2018). *Israel and Zionism*. Qom: Encyclopaedia Office.
- Mirlohi, Seyyed Hashem (2020). *Israel and Zionism*. Qom: Office of Education.
- Mokhtari, H. & M. Shams (2016). "Geopolitical analysis of Yemen crisis". *Journal of political geography research*. 2 (1), 178-192.
- Mokhtari, Shams & Hussain, Mujtabi (2018). "Analysis of Geopolitical Crisis in Yemen", *Journal of Research in Geography and Politics*. 2 (1). 165-193.
- Najat, Syed Ali (2020). "Saudi Arabia's systematic attack on Yemen, its reasons and implications", *Research paper Andisha Maasar*, 2 (2). 42-20.
- Nejat, A. (2018). "Saudi Arabia's military invasion of Yemen, reasons and consequences". *Research journal of contemporary thought*, 2 (2) , 20-42.
- O'Brien, L. (1991). *American and Israeli Jewish organizations*. Tehran: Noor Institute Publishing.
- O'Brien, Lee (1991). *Organizations of Jews in America and Israel*. Translated by Ali Nasri. Tehran: Noor Publishing House.
- Pari Sarmanlu, Nijad Ahmad, Mansoorah, Parwana (2016). "Review of Territorial and Border Differences between Arabia and Yemen". *Research Mill*. 1 (4).
- Piri Sarmanlou, M. & P. Nejadahmad (2014). Investigating territorial and border disputes between Saudi Arabia and Yemen, *Research of Nations*, 1 (2).
- Qurbani, Suri, Muzhgan, Sarwar, Paiyaz and Zaman (2017). "Yemen Revolution: Iran's Opportunities and Challenges Based on SWOT Strategic Model", *Studies Islamic Awakening*. 5 (3). 29-1.
- Ranjbar, Ahmad (1384). "The Role of Lobbying in the Legislation Process and the Possibility of Legislation", Office of Political Studies, Research Center of Majlis Shurai Islami, 12 (4). 423-436
- Rasooli, Moin (2016). *Revolution of Yemen*. Tehran: Andishesazan Noor.
- Salimi, Z. (2010). *Nowruz special issue of Iran newspaper*. The Houthi movement was a phenomenon in 2010.
- Sheikh Hosseini, M. (2013). *Yemen's Ansarullah movement*. Qom: World Assembly of Ahl al-Bayt (AS).

- Sheikh Hussaini, Mukhtar (1393). *Ansarullah Movement Yemen*. Qom: Jamjah Jahani Ahl al-Bayt (AS).
- Steven, S. (2013). *Christian Zionism*. Translated by Hamid Bakhzaneh. Qom: Taha.
- Sufi, M. (2016). *Bab al-Mandab; Strategic turn*. Tehran: Andishe Sazan Noor Institute.
- Sufi, Muhammad (2018). *Bab al-Mandab; Strategic Rotation*. Tehran: Institute of Concerned Noor.
- Waqofi, A., The role of the Islamic Republic of Iran in supporting the people of Yemen, *Foreign Policy Studies Quarterly*, Tehran, exact address: <https://tfpsq.net/fa/post.php?id=223>
- Waqoofi, Amid (2021). "The Role of the Islamic Republic of Iran in Support and Support of the People of Yemen", *Studies on External Politics*. 16 (1). 188-138.
- Zaree, Maddi, Nikkhah, Saadullah, Jawad, Muslim (2017). *War on Revolution*. Tehran: Institution of Concerned with Noor.

پروہشگاہ علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

دور الكيان الصهيوني الغاصب في تصميم حرب السعودية ضد اليمن وفرضها: الخلفيات والتداعيات

محمد عباس آبادي^١ / سهراب مقدمي شهيداني^٢

١. طالب ماجستير في الثورة الإسلامية، جامعة المعارف الإسلامية، قم، إيران.

abasabadi.mohammad@yahoo.com

٢. أستاذ مساعد في قسم الثورة الإسلامية، جامعة المعارف الإسلامية، قم، إيران.

moghadami@Maaref.ac.ir

ملخص البحث	معلومات المادة
أصبحت دولة اليهود علنية بدخول الصهاينة إلى المنطقة وتوسيع الأرض بعد الحرب العالمية الثانية، ثم خاضت حرباً مع الدول العربية توسعاً لحدودها، غير أن الثورة الإسلامية خلق حاجزاً أمام الكيان بدعم فصائل المقاومة. يعدّ حزب الله منها والذي حقق انتصارات من خلال النمو الذاتي، في حروبه مع الكيان الإسرائيلي تدريجياً، فما يبعث قلق هذا الكيان اليوم هو تكرار نموذج حزب الله في صورة أنصار الله. يعتبر مضيق باب المندب في اليمن كفتنة حيوية للاقتصاد العالمي، تهديداً استراتيجياً للكيان الإسرائيلي دائماً وقد اتخذ الكيان خطوات مختلفة رداً على هذا. ومن إجراءاته الأخيرة هو تصميم حرب السعودية ضد اليمن، حيث نبحث عن خلفياتها وتداعياتها كالسؤال الرئيسي لهذا البحث. وكذلك طريقة مواجهة اليمنيين لهذه الخطة المعقدة وإنجازات أنصار الله التي قد ظهرت في «طوفان الأقصى» موضوع للدراسة في هذا البحث. تمّ كتابة هذه المقالة عن طريق جمع المعلومات والوثائق من الكتب والمقالات والمواقع والمطبوعات باستخدام المنهج الوصفي – التحليلي والجمع المكتبي.	نوع المقال: بحث تاريخ الاستلام: ١٤٤٤/١٢/٢٧ تاريخ القبول: ١٤٤٥/٠٦/١٧
الثورة الإسلامية، أنصار الله باليمن، جبهة المقاومة، باب المندب، الكيان الصهيوني، السعودية، طوفان الأقصى.	الألفاظ المفتاحية
هاشمي زاده، سيد حسين، امير محسن عرفان، رضا بيگدلو و امير سياهپوش (١٤٤٥). فكرة امحاء التاريخ الاسطوري في ايران في عصر الثورة الاسلامية (معرفه النشأة و الميزات الفكرية). مجلة تاريخ الثقافة والحضارة الإسلامية. ١٥ (١). ٩٢ - ٧٣. DOI: ??	الاقتباس:
??	رمز DOI:
جامعة المعارف الإسلامية، قم، إيران.	الناشر:

پروہشگاہ علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

نشریه علمی

مطالعات انقلاب اسلامی

سال ۲۱، بهار ۱۴۰۳، شماره ۷۶

نقش رژیم غاصب صهیونیستی در طراحی و تحمیل

جنگ عربستان با یمن؛ زمینه‌ها و تبعات

محمد عباس‌آبادی^۱ / سهراب مقدمی شهیدانی^۲

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد انقلاب اسلامی، دانشگاه معارف اسلامی، قم، ایران (نویسنده مسئول).

abasabadi.mohammad@yahoo.com

۲. استادیار گروه انقلاب اسلامی، دانشگاه معارف اسلامی، قم، ایران.

moghadami@maaref.ac.ir

اطلاعات مقاله	چکیده
نوع مقاله: پژوهشی (۹۲ - ۷۳)	با ورود صهیونیست‌ها به منطقه و توسعه سرزمینی، پس از جنگ جهانی دوم دولت یهود علنی شد. سپس به دنبال گسترش مرزها، با کشورهای عربی وارد جنگ شد. با حمایت انقلاب اسلامی از گروه‌های مقاومت، سدی مقابل رژیم ایجاد شد. حزب‌الله از جمله آنهاست، که با رشد خود به مرور در جنگ‌های با رژیم اسرائیل به پیروزی‌هایی رسید. هم‌اکنون این رژیم نگران تکرار مدل حزب‌الله در قالب انصارالله است. تنگه باب‌المندب یمن به عنوان مجرای حیاتی اقتصاد جهانی، همواره برای رژیم اسرائیل تهدید راهبردی تلقی شده و رژیم در مقام مقابله، تحرکات مختلفی داشته است. از اقدامات اخیر او طراحی جنگ عربستان با یمن است که بازکای زمینه‌ها و تبعات آن مسئله اصلی تحقیق است. نحوه مواجهه یمنی‌ها با این طرح پیچیده و دستاوردهای مقاومت انصارالله که در «طوفان الاقصی» نمودار شده نیز محل توجه تحقیق است. این نوشتار به روش جمع‌آوری اطلاعات و اسناد از کتب، مقالات، سایت‌ها و نشریات، با رویکرد توصیفی - تحلیلی و ابزار گردآوری کتابخانه‌ای انجام شده است.
تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۴/۲۵	
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۱۰/۱۰	
واژگان کلیدی	انقلاب اسلامی، انصارالله یمن، جبهه مقاومت، باب‌المندب، رژیم صهیونیستی، عربستان، طوفان الاقصی.
استناد:	عباس‌آبادی، محمد و سهراب مقدمی شهیدانی (۱۴۰۳). نقش رژیم غاصب صهیونیستی در طراحی و تحمیل جنگ عربستان با یمن؛ زمینه‌ها و تبعات. <i>مطالعات انقلاب اسلامی</i> . ۲۱ (۱). ۹۲ - ۷۳. DOI: ??
کد DOI:	??
ناشر:	دانشگاه معارف اسلامی، قم، ایران.

مقدمه

یمن از گذشته‌های دور به دلیل اهمیت راهبردی مورد توجه قدرت‌های جهانی و منطقه‌ای بوده است؛ زیرا تسلط بر این کشور تأثیر مستقیم بر راهبردی‌ترین تنگه و معادلات دنیا دارد. همچنین جریان داخلی حاکم بر این کشور نیز بر تحولات جهانی اثرگذار خواهد بود. این قضیه موجب توجه و نقش‌آفرینی از سوی کشورهای منطقه و جهان شده است. در سال ۱۹۱۸ یمن شمالی استقلال خود را با فروپاشی عثمانی و حمایت انگلیس به دست آورد و در سال ۱۹۶۲ با انقلاب، نظام سلطنتی به جمهوری تبدیل شد (پیری سارمانلو و نژاداحمد، ۱۳۹۴). در قسمت جنوبی نیز سابقاً با درگیری‌هایی که با ترک‌های عثمانی داشتند، سرانجام با ورود انگلیس و ایجاد پیمان‌های محرمانه با اطرافیان و وزرای پادشاهان عثمانی در استانبول، توانست در سال ۱۸۳۹ ابتدا بر بندر «عدن»، سپس تا سال ۱۹۶۷ بر کل نیمه جنوبی این کشور تسلط پیدا کند. یک سال پس از استقلال جنوب، این قسمت به ایدئولوژی سوسیالیستی گرایش یافت که با تحریک عربستان به بهانه جلوگیری از گسترش کمونیسم، جدایی این دو نیمه شدت بیشتری گرفت و سرانجام در سال ۱۹۹۰ و پس از دوران جنگ سرد، این دو نیمه با یکدیگر متحد شدند، که این برای عربستان گران آمد و تلاش خود را برای بازگرداندن نظام قبیله‌ای سابق و عدم اتحاد دو نیمه آغاز کرد (همان). در ادامه عربستان یمن را تحریم و هشت‌صدهزار نیروی کار این کشور را اخراج کرد (رسولی، ۱۳۹۴: ۳۵ - ۳۰)؛ زیرا وجود نظام جمهوری در کنار کشوری با نظام پادشاهی خطرآفرین است (مختاری و شمس، ۱۳۹۶: ۱۷۸). البته مشکلات داخلی بین مسئولان دو نیمه و به‌ویژه معاون عبدالله صالح، علی سالم البیض، که از حزب کمونیسم و با کارشکنی‌ها مانع وحدت دو نیمه بود، گسترش ترورهای اعضای سوسیالیسم و مشکلات اقتصادی نیز اغماض‌پذیر نیست (رسولی، ۱۳۹۴: ۴۰ - ۳۰).

در ادامه جنگ‌های داخلی یمن (۱۹۶۰) که آغازی برای عادی‌سازی روابط این کشور با عربستان و اسرائیل با حمایت انگلیس است، از موارد تسلط بر یمن است. رژیم صهیونیستی با همکاری عربستان درصدد بود اجازه ندهد مردم یمن (سایت دولت مصر، حسن قاسم، ۱۵ آوریل ۲۰۱۵) با رهبری انصارالله به پیروزی برسند (قربانی و سوری، ۱۳۹۵: ۱). در سال ۱۹۹۵ بین یمن و اریتره بر سر جزایر استراتژیک «حنیش» در دریای سرخ درگیری رخ داد. فرماندهی نیروی زمینی اریتره با افسری اسرائیلی بود. به دلیل منافع راهبردی اقتصادی و سیاسی در آبراه‌های اریتره و دریای سرخ، حضور و تسلط بر آنان یکی از اهداف راهبردی این رژیم محسوب می‌شود (مجموعه مقالات، ۱۳۹۸، تاریخچه حضور و مداخله رژیم صهیونیستی در یمن، ۱۳۹۸، اندیشکده راهبردی تبیین). نیروی هوایی رژیم صهیونیستی به طور محرمانه نیروها و پایگاه‌های مصری را بمباران و برای هواداران نظام پادشاهی یمن سلاح، مواد امدادی و غذا

ارسال می‌کرد؛ مداخله‌ای که تا مدت‌ها برای طرفداران رژیم پادشاهی نیز افشا نشد. «محمد حسنین هیکل»، مورخ مصری نیز در این راستا عنوان کرد که صهیونیست‌ها در این جنگ، پلی هوایی میان جیبوتی و شمال یمن به وجود آوردند که به آنها امکان داد روش‌های جنگی مصری‌ها را تحت نظر داشته باشند (اخبار العربیه، ۱۹ سپتامبر ۲۰۱۷)؛ امری که پیش از وقوع جنگ شش‌روزه در سال ۱۹۶۷، بسیار به نفع صهیونیست‌ها بود و به شناخت دقیق دشمنشان کمک کرد (اسلام‌تایمز، ۱۹ آبان ۱۳۹۹).

صهیونیست‌ها نقش زیادی در ورود مصری‌ها به جنگ داخلی یمن ایفا کردند تا قوای اقتصادی و نظامی مصر بیش از گذشته دستخوش فرسایش و تضعیف شود (یوم السابع، ۳۰ اکتبر ۲۰۰۸)؛ زیرا مصر در گسترش ناسیونالیستی عربی نقش بسزایی داشت و این قضیه در کشورهای عربی، به‌خصوص یمن که تأثیر مستقیم بر اقتصاد اسرائیل دارد، خود را نشان می‌دهد (احمدی و خسروی، ۱۳۹۵: ۴ / ۸۳۸ - ۸۱۷). در همین باره، «شبتای شاویت»، رئیس دستگاه اطلاعاتی موساد، در ۲۱ فوریه ۲۰۰۰ عنوان کرد که رژیم صهیونیستی از ابتدا، نقش بسزایی در کشاندن مصر به جنگ طولانی‌مدت یمن داشت. همچنین به نیروهای موساد دستور داده شده بود به هواداران نظام پادشاهی هر نوع کمکی بکنند (یوم السابع، ۳۰ اکتبر ۲۰۰۸). البته عربستان نیز در زمینه کمک به مدافعان نظام پادشاهی نقش مؤثری داشت.

شکل‌گیری جمهوری، اتحاد دو یمن، عضویت در شورای همکاری عرب (احمدی و خسروی، ۱۳۹۵: ۴ / ۸۳۸ - ۸۱۷) و قدرت یافتن نیروهای عضو جریان مقاومت از زمینه‌های مهم جنگ یمن و عربستان بود؛ زیرا با تحقق دموکراسی در یمن و فروپاشی نظام قبیله‌ای با تغییرات گسترده در ساختار آن، عربستان دیگر قادر نخواهد بود بر تحولات این کشور مسلط باشد (جعفری ولدانی، ۱۳۸۸: ۴۲). همچنین داشتن موقعیت راهبردی به دلیل تنگه باب‌المندب موجب توجه عربستان و نقش مستقیم آن شده است (جمعی از نویسندگان، ۱۳۹۵: ۱۸ / ۱۹۷ - ۱۷۱). کشف نفت و رشد جمعیت (احمدی و خسروی، ۱۳۹۵: ۴ / ۸۳۸ - ۸۱۷) و رشد مقاومت ضدصهیونیستی در این کشور نیز زمینه اصلی و مهم جنگ یمن شد، که در ادامه به ابعاد مختلف آن خواهیم پرداخت.

پیشینه پژوهش

در خصوص جنگ یمن مقالات متعددی نوشته شده است که به برخی از آنها اشاره می‌کنیم: مقاله «بحران یمن: بررسی زمینه‌ها و اهداف مداخلات خارجی عربستان و آمریکا»، نوشته رضا التیامی‌نیا، علی باقری دولت‌آبادی و جاسب نیکفر که در فصلنامه **پژوهش‌های راهبردی - سیاست** (سال پنجم، ش ۱۸، پاییز ۱۳۹۵) چاپ شده و در آن به زمینه‌ها و اهدافی که آمریکا و عربستان از جنگ یمن داشتند پرداخته

شده است. این مقاله به نقش محوری آمریکا و عربستان پرداخته و اموری را که موجب تشدید بحران یمن شده بررسی کرده است. همچنین نام تمام کسانی را که نقش بازیگری این جنگ را بر عهده داشتند بیان کرده و به مسئله درگیر ساختن ایران اشاره داشته، ولی به طور خاص به این مسئله نپرداخته که طراح اصلی این نبرد رژیم صهیونیستی است و هدف آن جلوگیری از نقش محوری ایران در منطقه و گسترش مقاومت و همچنین توسعه مرزهایش است؛ اما ما درصدد بیان این سخن و همچنین در مقام بیان این مطلب هستیم که رژیم اشغالگر قدس طراح اصلی این جنگ و تمام آشوب‌های منطقه است؛

مقاله «تهاجم نظامی عربستان سعودی به یمن: دلایل و پیامدها»، نوشته سید علی نجات، چاپ‌شده در پژوهش‌نامه *اندیشه معاصر* (سال دوم، ش ۲، بهار ۱۳۹۸) نیز به دلایل تهاجم نظامی عربستان و پیامدهای ناشی از ورود آن به یمن پرداخته است. هدف اصلی عربستان در این مقاله جلوگیری از نفوذ و گسترش شیعیان حوثی و به قدرت رسیدن مهره‌های خود بیان و در این زمینه بررسی‌های لازم انجام شده، ولی به محوریت نقش اسرائیل در آن جنگ و منطقه و کارکردی که این رژیم در جنگ‌های منطقه برای جلوگیری از نفوذ ایران و جریان مقاومت دارد پرداخته نشده است.

همچنین در این زمینه کتاب‌های متعددی از جمله *ستیخ مران: نقش ایران در مقاومت یمن* نوشته جواد مددی را مؤسسه مطالعات اندیشه‌سازان نور چاپ کرده که به جوانب مختلف قضیه به‌صورت خاص پرداخته است؛ ولی راجع به طراح بودن رژیم کودک‌کش قدس در این جنگ و سایر اتفاقات منطقه و استفاده اسرائیل از حربه لابیگری در ایالات متحده به‌صورت منسجم بحث نشده است.

تعریف واژه‌ها

در این قسمت به بیان معنای واژه‌های مهم می‌پردازیم: *لابیگری*: این اصطلاح ریشه در سنت پارلمانی انگلیس دارد. «لابی» اتاقی است مقابل سالن بحث و شور مجلس عوام که در آن اعضای پارلمان اشخاصی را که برای اهداف خود مد نظر دارند ملاقات می‌کنند. لابیگری روش اعمال نفوذ در روند تصمیم‌گیری سیاسی به نفع گروه‌های ذی‌نفع یا گروه‌هایی است که از طریق اعمال فشار خواهان رسیدن به اهداف خود هستند. بنابراین، تلاش برای اعمال نفوذ بر تصمیمات سیاسی از راه‌های مختلف با حمایت سیاست‌گذاران، سازمان‌ها یا گروه‌هاست (رنجبر، بی‌تا: ۴۹ و ۵۰ / ۴۲۳)؛

لابی صهیونیسم در آمریکا: در جوامع پلورالیستی مانند آمریکا، آنچه در صحنه تصمیم‌گیری‌های اساسی (داخلی و خارجی) بسیار تأثیر دارد، وجود گروه‌های ذی‌نفع است. با سیری اجمالی به تئوری‌های پلورالیستی می‌توان به نقش عمده گروه‌ها در شکل‌دهی سیاست‌ها پی برد. برای پی بردن به سیاست‌های

این‌گونه کشورها باید به این گروه‌ها نگریست؛ مانند آمریکا (اسلامی، ۱۳۸۵: ۳۲) که هر دولتی در آن بر سر کار آید، باید سیاست‌های صهیونیست‌ها را دنبال کند و حامی رژیم صهیونیستی در منطقه باشد (همان: ۱۹۴ - ۱۹۱). در غیر این صورت، دچار سرنوشت «کندی» خواهد شد. «جان اف. کندی» که از رئیس‌جمهورهای ایالات متحده بود، به دلیل مقابله با غیرصلح‌آمیز بودن فعالیت‌های هسته‌ای اسرائیل، توسط اولین نخست‌وزیر رژیم، «بن گوریون» و عوامل موساد و با همکاری سازمان سیا، در خاک آمریکا به قتل رسید (میرلوحی، ۱۳۹۸: ۲۰۷). البته اگر کاندیدایی پیش از انتخابات چنین سیاستی را بیان کند، جهودان (صهیونیست‌ها) اجازه رأی‌آوری را به او نخواهند داد (همان: ۳۰۰)؛

صهیونیست: شبکه خطرناکی است که بر قدرت‌های غربی به‌خصوص آمریکا تسلط دارد. شبکه صهیونیستی متشکل از تجار و ثروتمندان درجه‌یک دنیاست و تبلیغات و بانک‌های دنیا در دستشان است و بر سیاست‌های آمریکا و سیاست بسیاری از کشورهای دنیا، به‌خصوص کشورهای اروپایی تسلط دارند (بیانات آیت‌الله خامنه‌ای در تاریخ ۱۳۹۴/۱۱/۲۸). صهیونیست همچنین به معنای شخصی که معتقد باشد «یهود» قوم برگزیده خداست و حق رهبری دنیا را دارد آمده است.

«آبا ابان»، تئوریسین یهود، در تعریف صهیونیست چنین می‌گوید: «صهیونیسم نوعی ناسیونالیسم یهودی است» (ابابان، ۱۳۵۰: ۴۲۰).

صهیونیست‌ها معتقدند باید کشوری به مرکزیت کوه صهیون و شهر اورشلیم (حیفا) و به نام حکومت یهود تشکیل دهند. آنها فلسطین (ارض کنعان) را سرزمین موعود می‌دانند که خداوند در تورات وعده بازگشت به این شهر و تسلط بر آن را به آنان داده است (حجاری، ۱۳۸۵: ۳۸).

تفصیل مسئله

برای تبیین کامل، ابتدا جنبش را معرفی و مراحل شکل‌گیری و تثبیت آن را بیان می‌کنیم و سپس به اصل مسئله می‌پردازیم:

۱. انصارالله

با ورود عثمانی‌ها به یمن و تغییر حکومت، عده زیادی تغییر مذهب دادند و سپس زمینه‌ای برای حذف فیزیکی علمای زیدی فراهم شد. در ادامه عده‌ای منزوی شدند و عده‌ای از کشور مهاجرت کردند. سپس با ورود وهابیت و پشتیبانی عربستان از گسترش این مذهب به‌خصوص در شمال یمن و با روی کار آمدن «عبدالله صالح» در هفدهم ژوئیه ۱۹۷۸ این مذهب گسترش یافت (همان: ۹۸). زیدی‌ها به‌مرور تا مرز نابودی پیش رفتند، اما پیروزی انقلاب اسلامی در ایران و موج بیداری و بازگشت به اسلام در منطقه

موجب شد در یمن نیز موج بازگشت به مذهب زیدیه حرکت کند و با حمایت از کشورمان در جنگ ایران و عراق خود را نشان دهد (همان). پس از انقلاب ایران نیز جنبش انصارالله فاز تعلیمی و تربیتی خود را با استفاده از اندیشه امام خمینی ره، در سکوت آغاز کرد و تا مدتی صرفاً به تعلیم پرداخت (مددی، ۱۳۹۶: ۴۳).

در این مدت دو عامل دیگر بر حرکت انصارالله اثرگذار بود: یکی اتحاد شمال و جنوب یمن و باز شدن درهای سیاسی - اجتماعی به روی همگان؛ دیگری بحران اقتصادی و ناتوانی دولت صالح بر کنترل کشور (کوشکی و نجابت، ۱۳۹۵: ۵۹). این روند تا حوادث یازده سپتامبر ادامه داشت. این حوادث فرصتی بودند تا «حسین الحوثی» بتواند انتقادات و بیانات خود را به صورت علنی اعلام کند؛ زیرا در این مدت، صالح به جنگ آمریکا با تروریسم پیوسته بود. جبهه مقاومت در روز قدس ۱۳۸۱ شمسی، یعنی چند ماه پس از حوادث یازدهم سپتامبر، با بیان مواضع امام خمینی ره در خصوص روز قدس توسط «حسین بدرالدین»، اعلام کرد که از این پس مبارزات ما مستقیماً متوجه آمریکاست (بدرالدین حوثی، حسین، ۲۰۰۲/۲/۳) و از مرحله فرهنگی و تربیتی وارد فاز عملیاتی شد.

یک. مرحله مقدماتی: فرهنگی

انصارالله در دهه ۱۳۷۰ شمسی (۱۹۹۰ میلادی) سازمان جوانان مؤمن را تأسیس کرد که وظیفه آن برگزاری دوره‌های تربیتی و فرهنگی از جمله دوره‌های تابستانی آموزش اندیشه و روش امام خمینی ره و امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی) بود. کتاب‌های شهید دستغیب و شهید مطهری از مواد آموزشی بودند. از نظر زیدی‌ها، امامین انقلاب ایران امام حاضر هستند و این مسئله موجب تبعیت کامل از آنهاست. بنابراین، انقلاب اسلامی در احیای شیعیان یمن نقش ویژه‌ای داشت (مددی، ۱۳۹۶: ۴۵ - ۴۴).

حوادث یازدهم سپتامبر موجب شد انصارالله وارد فاز عملیاتی شود. پس از حمله آمریکا به عراق، این جنبش حرکت جدی را آغاز و در نهایت مقابل سفارت آمریکا تجمع کردند. پس از این مرحله، دولت صالح طرح سرکوب آنان را اجرا کرد (کوشکی و نجابت، ۱۳۹۵: ۸۳ - ۸۰).

دو. مرحله عملیاتی: نظامی

مرحله نظامی شامل جنگ‌هایی است که انصارالله با دولت یمن داشت تا منجر به تثبیت جنبش شد: حادثه یازدهم سپتامبر ۲۰۰۱ منجر به پیامدهای بین‌المللی از جمله شکل‌گیری پیمان‌های به اصطلاح ضدتروریستی با رهبری آمریکا در مناطق مختلف جهان، از جمله دولت صالح در یمن شد. در ادامه، یمن به محلی برای حضور نیروهای آمریکایی و سفرهای مخفیانه برخی هیئت‌های اسرائیلی به صناع تبدیل شد.

«سید حسین طباطبایی حوثی»، فرزند علامه «بدرالدین طباطبایی حوثی»، که تا آن زمان علاوه بر

نمایندگی شیعیان صعه در مجلس و دبیرکلی حزب «الحق»، به تدریس و برگزاری جلسات مذهبی برای شیعیان استان صعه اشتغال داشت، طی سخنانی در مدرسه امام هادی شهر «مران» در هفدهم ژانویه سال ۲۰۰۲ با عنوان «فریادی در چهره مستکبران»، خواستار تحریم کالاهای آمریکایی و اسرائیلی شد و شعار «الله اکبر، مرگ بر آمریکا، مرگ بر اسرائیل، نفرین بر یهود و پیروز باد اسلام» را به عنوان شعار رسمی شیعیان این منطقه اعلام کرد. بسیاری از مردم یمن به این دعوت لبیک گفتند و گروهی از جوانان فعال شیعه با تأسیس گروهی به نام «الشباب المؤمن» به مبارزه با آمریکا و رژیم صهیونیستی پرداختند. دولت صالح با انتساب شیعیان به «تروریست» و حضور در نشست سران هشت کشور صنعتی جهان در «مجمع آیسلند» در سال ۲۰۰۴ میلادی، حمایت آنها را در سرکوب شیعیان و تروریست‌های القاعده در یمن جلب و به محض بازگشت، دستور حمله سراسری به مخالفان را صادر کرد (فارس، ۳ آبان ۱۳۸۸).

سه. جنگ‌های داخلی

جنگ اول

این جنگ از ژوئن تا سپتامبر ۲۰۰۴ ادامه داشت. در ابتدا عبدالله صالح حسین الحوثی را برای مذاکره دعوت کرد، ولی رهبر جنبش با آگاهی از نقشه، دعوت را رد کرد. سپس ارتش یمن به آنها حمله کردند تا حسین الحوثی و یاران او را دستگیر کنند، ولی پس از سه ماه ناکام برگشتند (غریب رضا، ۱۳۹۲: ۱۷). صالح به بهانه انتقال علما به سمت مواضع جنبش برای دیدار و واسطه بین دو طرف وارد مواضع انصارالله شد و رهبر جنبش را به همراه سیصد نفر از یارانش و عده زیادی غیرنظامی به شهادت رساند (کوشکی و نجابت، ۱۳۹۵: ۸۴). در ادامه شیعیان زیدی تحت فشار قرار گرفتند و هنگامی که مردم دیگر استان‌ها به صعه آمدند، مقدمات جنگ بعدی فراهم شد (شیخ حسینی، ۱۳۹۴: ۱۳۷).

جنگ دوم

جنگ دوم از ۱۳ تا ۲۷ مارس ۲۰۰۵ به وقوع پیوست. در ابتدا درگیری‌های نظامی بین جبهه مقاومت و ارتش بود، اما دولت با دیدن ضعف خود، پیشنهاد عفو داد. در ادامه با نادیده گرفته شدن حقوق شیعیان، انصارالله کوتاه نیامد و نبرد را تا خاتمه دادن یک‌جانبه توسط دولت ادامه داد (وقوفی، ۱۳۹۹: ۱۶ / ۱۸۸ - ۱۳۸).

رهبری مقاومت با «علامه بدرالدین» و فرماندهی نظامی بر عهده «عبدالله عیضه الرزازی» بود (همان). پس از اتمام جنگ، دولت ایست‌های بازرسی در اطراف صعه ایجاد و محدودیت‌هایی در رفت‌وآمد و برگزاری مراسم مذهبی شیعیان در سراسر استان اعمال و کتاب‌های مقدس شیعیان را جمع‌آوری کرد. در ادامه انصارالله به محاصره دولت درآمد و موجب یأس برخی شیعیان از مقاومت شد؛

ولی فعالیت عبدالملک الحوثی بسیار درخشان بود. او با روحیه بخشیدن به نیروها توانست اوضاع را به نفع جبهه تغییر دهد (کوشکی و نجابت، ۱۳۹۵: ۸۶).

جنگ سوم

این جنگ از نوامبر ۲۰۰۵ تا ژانویه ۲۰۰۶ بود. دولت به بهانه اسیری یکی از نیروهای ارتش، جنگ را آغاز کرد. در ادامه ارتش با توپخانه، روستاهای «السیفی» و «السلیم» را زیر آتش گرفت و بیشترین آسیب را به مناطق زیدی‌ها وارد ساخت. در این جنگ ارتش درصدد پاک‌سازی کامل بود، ولی به دلیل انتخابات پیش رو، جنگ را یک‌جانبه تمام و مذاکرات با انصارالله را آغاز کرد؛ اما تنها توانست تا مدت کوتاهی صلح را ادامه دهد، که با عدم نتیجه، مبارزه بعدی آغاز شد (سلیمی، ۱۳۸۸: ۵۷ - ۵۵). از نتایج این جنگ شناخت عبدالملک الحوثی به‌عنوان رهبر جنبش در سطح جهان بود (کوشکی و نجابت، ۱۳۹۵: ۸۷).

جنگ چهارم و توافق نامه دوحه

از ژانویه ۲۰۰۷ نبرد چهارم آغاز شد. در این مرحله خطبای سلفی وارد عمل شدند و جوانان را برای سازمان‌دهی مقابل انصارالله به جنگ با نیروهای مقاومت تشویق کردند (اطلاعات، ۸ اردیبهشت ۱۳۹۰). در این جنگ برای نخستین‌بار نیروهای جبهه مقاومت توانستند با تصرف انبار مهمات ارتش، به سلاح‌های توپخانه‌ای دست یابند و دولت را وادار به عقب‌نشینی کنند. در ادامه قطر به‌صورت میانجی وارد شد و دولت صالح نیز با دیدن وخامت اوضاع، میانجیگری قطر را پذیرفت (کوشکی و نجابت، ۱۳۹۵: ۸۸ - ۸۷). در ادامه انصارالله نیز واسطه‌گری این کشور را طی بیانیه‌ای قبول کرد و به «توافق نامه دوحه» ختم شد (وقوفی، ۱۳۹۹: ۱۶ / ۱۸۸ - ۱۳۸).

توافق نامه دوحه

توافق طی نه ماده بین دو طرف امضا و بنا شد طرفین متعهد شوند عملیات نظامی را متوقف کنند، عفو عمومی دولت درباره مجاهدین انصارالله صورت گیرد، اسیران دو طرف آزاد شوند، کنترل استان صعده به دولت واگذار شود و انصارالله سلاح‌هایی را که به‌عنوان غنیمت گرفته است به ارتش تحویل دهد؛ اما تنها بند تبادل اسرا اجرا شد (همان).

پس از مدتی، بار دیگر درگیری‌ها بین دولت و انصارالله آغاز شد و در جنوب کشور انتفاضه مردمی شکل گرفت. با وجه اشتراکاتی که بین انتفاضه و انصارالله بود، این دو گروه با یکدیگر متحد شدند و به همراه نیروهای مردمی بخش شمالی، مقابل دولت مرکزی قرار گرفتند (همان).

جنگ پنجم

در مارس ۲۰۰۸ ارتش به یکی از پایگاه‌های انصارالله، به بهانه انفجار در مسجد بن سلمان حمله کرد و

جنگ آغاز شد. کانون‌های اصلی جنگ شرق استان «عمران»، منطقه «بنی‌حشیش» بود. در این نبرد انصارالله به تحولات کیفی در عملیات‌های نظامی دست زد که موجب ایجاد ترس در دولت شد. در ادامه به دلیل انتخابات پیش روی، دولت به‌صورت یک‌جانبه پایان جنگ را اعلام کرد (کوشکی و نجابت، ۱۳۹۵: ۸۹). این اقدام اقتضای برای دولت بود، ولی موجب رشد انصارالله در عرصه جهان شد. در این نبرد انصارالله توانست در حوزه تاکتیک‌های نظامی و اطلاعاتی رشد قابل‌توجهی داشته باشد و حمایت مردمی و قبیله‌ها را به خود جلب کند (همان: ۹۰ - ۸۹). پس از پایان جنگ، تلاش‌ها برای حل منازعات از طرف دولت و انصارالله نتیجه‌ای نداشت. در ادامه با گروگان‌گیری مشکوک نه تبعه خارجی در استان صعده، دولت عمداً مردم صعده را به آغاز جنگ متهم کرد (وقوفی، ۱۳۹۹: ۱۶ / ۱۸۸ - ۱۳۸).

جنگ ششم: داخلی و خارجی

نبرد از اوت ۲۰۰۹ آغاز شد و تا فوریه ۲۰۱۰ ادامه داشت. در این جنگ بین دولت صالح و ریاض هماهنگی کامل وجود داشت و با ناتوانی دولت یمن، ریاض به بهانه عبور نیروهای انصارالله از مرز عربستان مستقیماً وارد عمل شد، که در ادامه موجب نابودی زیرساخت‌های شهر و ویرانی‌های زیادی شد. کشتار و قتل‌عام نظامیان و غیرنظامیان و به شهادت رسیدن عده زیادی از علما و زندانی شدن عده‌ای دیگر از پیامدهای این جنگ بود.

با اوج‌گیری جنگ، انصارالله پیشنهاد آتش‌بس مشروط را در ژانویه ۲۰۱۰ داد، ولی دولت آن را رد کرد (سلیمی، ۱۳۸۸: ۵۵). با فشارهای خارجی و ناکامی ارتش و ورود عربستان و آشکار شدن این مطلب که ریاض از دولت صالح حمایت نمی‌کند و پیگیر منافع خود است (مددی، ۱۳۹۶: ۱۱۷) و کشته شدن عده زیادی از مردم، دولت ناچار به عقب‌نشینی و خواستار مذاکره شد.

مذاکرات از دوازدهم فوریه تا مارس ۲۰۱۰ ادامه یافت و توافق شد غنائم جنگی و تجهیزات نظامی و غیره به دولت تحویل داده شود، دو طرف به قانون اساسی پایبند باشند، تمام زندانیان دو طرف آزاد شوند، پایبندی به آتش‌بس و بازگشایی راه‌ها و خنثی کردن مین‌ها انجام شود، انصارالله متعهد شود که به خاک عربستان حمله نکند و رزمندگان مقاومت از مواضعشان کوتاه بیایند و از نواحی مختلف عقب‌نشینی کنند و در امور سیاسی، اداری و محلی دخالت نکنند. در پایان کمیته‌ای تشکیل شد تا بر حسن اجرای قرارداد نظارت شود (خلیلی، ۱۳۹۳: ۱۱۷ و ۱۲۱ - ۱۱۹).

چهار. مرحله نهایی: تثبیت انصارالله با موج بیداری اسلامی

پس از فاز نظامی، انصارالله وارد مرحله تثبیت سازمانی و سیاسی شد. در این مرحله جبهه مقاومت

تشکیلات خود را سازمان‌دهی و بسترهای سیاسی - اجتماعی این کشور را مهیا کرد. پس از حرکت موج بیداری اسلامی، مردم به طور گسترده در ۲۷ ژانویه ۲۰۱۱ به خیابان‌ها رفتند و به نظام دیکتاتوری اعتراض کردند و خواستار استعفای صالح شدند (کوشکی و نجابت، ۱۳۹۵: ۹۵). انصارالله نیز از خواست مردم حمایت کرد (همان).

ویژگی‌های جنبش که منشأ اثر مثبت شد:

دسته اول: باورها و اعتقادات آن؛ ازجمله تأسی به گفتمان انقلاب اسلامی ایران و اندیشه‌های امام خمینی ره، ارتباط فکری و الگوگیری از حزب‌الله لبنان، ضدیت با رژیم صهیونیستی و آمریکا، اعتقاد راسخ به اسلام و مکتب اهل بیت علیهم‌السلام، تکلیف‌مداری، تأکید بر هم‌گرایی، وحدت و همزیستی مسالمت‌آمیز با دیگران، اتکا به مردم و ارائه اسلام راستین؛

دسته دوم: صفات سیاسی و راهبردی؛ ازجمله پایبندی به ضوابط تشکیلاتی، برخورداری از کادر رهبری قوی و حمایت از امام قائم به سیف، حرکت گام‌به‌گام، ایجاد بستر تربیتی، توجه ویژه به عملکرد فرهنگی، جلوگیری از اختلافات داخلی، بهره‌گیری صحیح از ابزار نظامی، ورود به عرصه سیاسی، ارائه خدمات اجتماعی و رفاهی به مردم، بهره‌گیری از عقبه چندصدساله مذهب زیدی، توانایی تعامل با دیگر جریانات و اجماع‌سازی مؤثر، استفاده از ظرفیت رسانه، پاک و منزّه بودن از فساد رایج در یمن، شجاعت زیدی‌ها، انسجام و پیگیری مطالبات مردمی (همان: ۱۲۱ - ۱۰۹)؛

نشانه‌های اثربخشی انصارالله: اول تشییع باشکوه و میلیونی پیکر شهید حسین الحوثی در سال ۲۰۱۳ میلادی؛ دوم تحمیل شش جنگ نابرابر و درنهایت پیروزی حقیقی؛ سوم افزایش گسترده نفوذ سرزمینی جنبش؛ چهارم برقراری امنیت در مناطق تحت فرماندهی خود و مهاجرت مردم به این مناطق (همان: ۱۲۲ - ۱۲۱).

در انتها با توجه به اقبال مردمی، زمینه رهبری این جنبش فراهم آمد.

۲. مقدمات جنگ یمن

جنگ یمن یک قطعه از پازل تحولات منطقه است. «مایکل کالر»، تنظیم‌کننده راهبردهای امنیت ملی آمریکا در موضوعات ژئوپلیتیکی، و «برژینسکی» بر این باورند که باید قدرت منطقه‌ای ایران تجزیه شود. اگر ایران متمرکز بر فلسطین باشد، به نتیجه خواهد رسید. بنابراین، باید جنگ‌های متعددی ایجاد و قدرت آن تقسیم شود. حامیان اصلی این راهبرد آمریکا، انگلیس و اسرائیل اند (عصیری، ۱۳۹۰: ۵۳ - ۵۲). البته پتانسیل‌های جذاب یمن نیز بخشی از اهداف قدرت‌های منطقه‌ای و فرمانطقه‌ای است که موجب شده است بخش بزرگی از تحولات داخلی و مناسبات خارجی این کشور از این جهت رقم بخورد (صوفی، ۱۳۹۶: ۲۲). یمن علاوه بر

اشراف بر اقیانوس هند، بر دریای سرخ نیز اشراف دارد. هرگونه تحول سیاسی در صنعا نیز می‌تواند این موقعیت حساس را تحت تأثیر قرار دهد. یمن پرجمعیت‌ترین کشور شبه‌جزیره عربستان و دارای انسان‌های سخت‌کوشی است (مددی و دیگران، ۱۳۹۵: ۶۵). این کشور ذخایر نفتی فراوانی دارد؛ به‌طوری‌که روزانه ۱۶۰ تا ۱۷۰ هزار بشکه نفت در استان «مأرب» استخراج می‌شود (عصیری، ۱۳۹۰: ۹۲ - ۹۱). اقتصاد این کشور وابسته به پایه صادرات نفت و گاز است (صوفی، ۱۳۹۶: ۲۸ - ۲۷) و با داشتن دویست جزیره و ارتباط با آب‌های آزاد (همان: ۲۹) و دیگر منابع غنی (همان: ۳۲ - ۲۹)، موقعیت ممتازی در سطح جهانی دارد.

با وقوع حادثه یازدهم سپتامبر و انتفاضه دوم فلسطین، یمن تحت فشار آمریکا قرار گرفت و در ژوئن ۲۰۰۴ رسماً به جبهه مقاومت این کشور اعلان جنگ داده شد. سپس درگیری‌هایی بین دو طرف رخ داد (مددی و دیگران، ۱۳۹۵: ۴۶) و با حملات نظامی عربستان به یمن، جنگ رسماً آغاز شد. هدف عربستان سرکوب انصارالله بود؛ زیرا آنها ضد آمریکا و اسرائیل بودند. پس از آن نیز به بهانه‌های دیگری جنگ ادامه یافت (همان: ۴۳). این جنبش به‌راحتی می‌تواند با بستن تنگه «باب‌المندب» اقتصاد جهان را تحت تأثیر قرار دهد (عصیری، ۱۳۹۰: ۹۱). بنابراین، با بودن حساس‌ترین تنگه جهان در دست انصارالله، غربی‌ها باید برنامه‌ای برای حفظ منافع خود بچینند.

با توجه به مطالب ذکرشده و اینکه انصارالله همانند حزب‌الله از آموزه‌های انقلاب اسلامی بهره گرفته (مددی و دیگران، ۱۳۹۵: ۴۴ - ۴۳) و ضدیت خود را با اسرائیل نمایان کرده است، این رژیم و هم‌پیمانانش نگران شکل‌گیری حزب‌اللهی دیگر در نقطه حساس اقتصادی جهان‌اند (پایگاه اطلاع رسانی پدافند غیرعامل، ۸ دی ۱۳۹۸). رژیم صهیونیستی قصد تسلط بر کشورهای منطقه را دارد و در این راه با هماهنگی کامل با آمریکا (جدیدبناب، ۱۳۸۷: ۱۸۲) و با تحمیل فشار بر کشورهای منطقه درصدد در هم شکستن مقاومت‌ها و استقلال‌هاست (همان: ۱۸۶).

علل حمایت همه‌جانبه آمریکا از رژیم صهیونیستی را می‌توان در روابط راهبردی دو طرف، ارزش‌های مشترک و همچنین نقش لابی‌های صهیونیسم در آمریکا یافت (استیون، ۱۳۹۳: ۱۸۵). «جان جی. مرشایمر»، استاد دانشگاه شیکاگو و دکتر «استفان والت»، استاد دانشگاه هاروارد، بر این امر تأکید دارند که آنچه می‌تواند حمایت‌های آمریکا از رژیم را توجیه کند تلفیقی از عملکرد سه ضلع مثلث محافظه‌کاران، صهیونیسم مسیحی و صهیونیسم یهودیان است (همان: ۱۸۶).

انقلاب اسلامی منشأ تحول در تفکر اسلامی شد و پیام استفاده از اسلام برای مبارزه را به کشورهای منطقه از جمله یمن فرستاد (مددی و دیگران، ۱۳۹۵: ۴۰). تا پیش از آن، اغلب کشورهای عرب تسلیم خواسته‌های اسرائیل بودند (استیون، ۱۳۹۳: ۱۸۳).

علامه بدرالدین یک بار در سال ۱۹۸۶ و بار دیگر در سال ۱۹۹۴ به ایران سفر کرد و با آموزه‌های انقلابی آشنا شد. پس از سفر اول، در تابستان‌ها دوره‌هایی را برای دانش‌آموزان تشکیل می‌داد و کتاب‌های شخصیت‌های انقلاب را با نصب عکس آنها تدریس می‌کرد (مددی و دیگران، ۱۳۹۵: ۴۳ - ۴۰). انقلاب ایران ضربه سهمگینی بر پایگاه جاسوسی صهیونیسم در منطقه وارد کرد و نتیجه سال‌ها زحمت روچیلدها را از بین برد (جدیدبناب، ۱۳۸۷: ۲۱۳). تا قبل از انقلاب، شبکه اطلاعاتی ساواک در کشورهای عربی و حاشیه خلیج فارس نقش پررنگی را ایفا می‌کرد (روزنامه کیهان، ۱۲ دی ۱۳۷۱: ۳). این شبکه تحت آموزش مستقیم موساد قرار داشت (جدیدبناب، ۱۳۸۷: ۲۱۰) و کمک‌های شایانی در زمینه‌های اطلاعاتی، تسلیحاتی و اقتصادی به‌ویژه نفت از سوی پهلوی دریافت می‌کرد (همان: ۲۳۴).

در حوادث مختلف و جنگ یمن، انصارالله همواره در کنار مردم بود (همان: ۵۵ - ۵۴) و در نتیجه مردم نیز حمایت خود را از این جنبش اعلام کردند (همان: ۶۲). مهم‌ترین مسئله انصارالله فلسطین بود. پس از مشکلات داخلی، این امر محور برنامه‌های آن قرار داشت و به همین دلیل آمریکا با تحت فشار قرار دادن حکومت وقت و جنگ‌های داخلی و خارجی، آنان را سرکوب می‌کرد (همان: ۵۲ - ۵۱).

عربستان در ابتدا این مسئله را عربی اعلام کرد، ولی در ادامه خواهان وساطت ایران برای پایان دادن به جنگ شد (همان: ۱۰۹). رژیم صهیونیستی و آمریکا به دنبال درگیر کردن ایران در این ماجرا بودند. اشغالگران یمن و حامیان آنها هدف را درگیر کردن ایران دانستند و به همین دلیل خواهان مداخله ایران برای پایان دادن به این جنگ شدند (همان: ۱۱۰). جبهه مشترک سعودی - آمریکا با دستور کار رژیم صهیونیستی به جنگ با مردم مظلوم یمن دست زد تا با جابه‌جایی‌های صرفاً ظاهری صالح و هادی، فضا را بسته نگه دارد (همان: ۱۱۴) و مانع شکل‌گیری حزب‌اللهی دیگر شود. البته حمله نظامی به یمن در زمانی بود که عربستان نتوانست از راه دیگر مسئله انصارالله را حل کند (همان: ۷۱).

۳. اهداف جنگ

در این قسمت به اهداف اشغالگران، آمریکا و رژیم صهیونیستی و عربستان، از جنگ یمن می‌پردازیم.

یک. عقب راندن مردم و عقیم گذاشتن انقلاب یمن

رژیم سعودی سعی داشت انقلاب فوریه ۲۰۱۱ را متوقف کند و استقلال مردم را ناکام گذارد (همان: ۷۲). اولویت راهبردی عربستان در یمن، ممانعت از قدرت‌یابی شیعیان است؛ زیرا شاهد ارتباط قوی انصارالله در زمینه فرهنگی و سیاسی با ایران است (جمهوری اسلامی، ۸ فروردین ۱۳۹۴). آنها تحمل حکومت جمهوری در کنار خود (زکریا، ۱۳۹۴) و سقوط یکی دیگر از حکومت‌های هم‌پیمانان در منطقه را ندارند

(جعفری ولدانی، ۱۳۸۸: ۲۰۶). پس رژیم صهیونیستی عربستان را وارد جنگ با یمن می‌کند (ایسنا، ۲۵ شهریور ۱۳۹۹) تا هریک به خواسته‌های خود دست یابند.

دو. ممانعت از توافق داخلی

عربستان به دنبال ایجاد فاصله بین انصارالله و دیگر گروه‌های یمنی بود؛ زیرا این جنبش با حمایت مردم وارد میدان شد (مددی و دیگران، ۱۳۹۵: ۷۲). همچنین این کشور با هرگونه دموکراسی در منطقه مخالف است (نجات، ۱۳۹۸: ۳۲). در این قضیه، عربستان با تحریک اسرائیل مبنی بر حفظ امنیت اقتصادی‌اش در راهبردی‌ترین تنگه جهان و جلوگیری از سرایت انقلاب اسلامی، مجبور به حمله شد تا کنترل منطقه در دست غرب باقی بماند.

سه. روحیه دادن به نیروهای درحال‌هزیمت

تروریست‌های وابسته به عربستان که شامل حزب «اخوانی اصلاح»، «انصارالشریعت» شاخه یمنی القاعده، میلیشای وابسته به منصور هادی و «لقای مشترک» بودند پس از سيطرة کامل نیروهای انصارالله بر یمن تضعیف شدند، اما عربستان قصد داشت آنها را بازگرداند، ولی طرح آنها مبنی بر تشکیل دولت جدایی‌طلب به شکست انجامید و این جنبش توانست بر یمن سيطرة پیدا کند (مددی و دیگران، ۱۳۹۵: ۷۴ - ۷۳).

چهار. تحویل زمین سوخته به مردم انقلابی یمن

هدف عربستان درگیر کردن مردم و از بین بردن زیرساخت‌های این کشور است. یمن اقتصادی ضعیف دارد، ولی از موقعیت ممتازی در حوزه نفت، گاز، صنایع غذایی، آلومینیم، صنایع دریایی، صنعت نساجی و موقعیت ساحلی برخوردار است که می‌تواند با تمرکز دولت ملی و قوی، به رفاه اجتماعی بالایی دست یابد. همچنین در حوزه محصولات کشاورزی غله، سبزی، میوه، قهوه و پنبه و نیز انواع دام و لبنیات را دارد. در بازار انبه و ذرت خوشه‌ای، یمن در سطح منطقه مشتری‌های فراوانی دارد که با حملات عربستان تضعیف شدند (همان: ۷۵).

پنج. نابود کردن پایگاه‌ها و تجهیزات نظامی یمن

پس از توافق بین انصارالله و ارتش، عربستان حمله به زیرساخت‌های نظامی و تسلیحاتی و پدافندی یمن را در دستور کار قرار داد (همان: ۷۴) تا از حملات برضد خود در آینده در امان بماند. عربستان به‌خوبی از کمیت تجهیزات نظامی و ارتباط این کشور با ایران اطلاع داشت. بنابراین، از هدفمند شدن حملات می‌ترسید و با تحریک صهیونیست‌ها و آمریکایی‌ها به این کشور حمله کرد.

شش. ممانعت از شکل‌گیری حزب‌الله دوم

هدف اصلی عربستان سرکوب جبهه مردمی انصارالله بود (همان: ۴۳)؛ زیرا ضد شرکای سعودی‌ها بودند. رژیم صهیونیستی شریک امنیتی در این جنگ است؛ زیرا یمن به حیاط‌خلوتی برای حمایت از مسئله فلسطین بدل شده و شعارهایی که در حمایت از قدس و فلسطین از صناعا صادر می‌شوند همان چیزی است که بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی را به لرزه انداخته است (ایسنا، ۲۵ شهریور ۱۳۹۹). اسرائیل از تکرار مدل حزب‌الله لبنان در منطقه می‌ترسد. انصارالله بارها اعلام کرد از جهت اصول و اهداف مانند حزب‌الله لبنان عمل می‌کند و بعد از پیام سید حسن نصرالله خطاب به یمنی‌ها، این مسئله روشن‌تر شد. این برای رژیم اشغالگر تهدید راهبردی است. بنابراین، اسرائیل می‌کوشد از طریق تنگه باب‌المندب انصارالله را تحت فشار قرار دهد (حوزه، ۳ شهریور ۱۳۹۷).

هفت. انحراف اذهان از مسئله فلسطین

اسرائیل پشت پرده تمام اتفاقات منطقه بوده و هدف اصلی او انحراف توجهات از مسئله فلسطین است (نصرالله، ۱۳۹۸: ۴۸)، در صورتی که انصارالله در عملیات «طوفان الاقصی» شرکت کرده و از یک طرف ضربات بسیاری در سرزمین فلسطین به رژیم صهیونیستی وارد کرده و از سویی دیگر، شریان حیاتی این رژیم در تنگه باب‌المندب را بریده است (مهر، ۱۳ آذر ۱۴۰۲).

۴. جنگ یمن

در زمان حوادث یازدهم سپتامبر، انصارالله در قالب جمعیت «شباب المؤمن» مقابل اقدامات آمریکا در منطقه موضع گرفت و شعارهایی ضد آن کشور و رژیم صهیونیستی سر داد. دولت صالح که مدافع آمریکا بود، به مقابله با این جنبش برخاست و این مقدمه‌ای برای آغاز درگیری‌ها و جنگ‌های داخلی یمن شد (صوفی، ۱۳۹۶: ۴۳). پس از انقلاب ۲۰۱۱ میلادی و انقلاب دوم در ۲۰۱۴ میلادی، کنترل عربستان بر یمن تضعیف و به سقوط دولت منصور هادی منجر شد. پس از آن انصارالله یکه‌تاز میدان شد و در نتیجه این عوامل حملات عربستان آغاز شد (همان: ۶۰ - ۴۷). عربستان قصد داشت انقلاب یمن را مصادره کند؛ اما رژیم صالح که با حمایت سعودی‌ها به قدرت رسیده بود در نتیجه موج بیداری اسلامی اخراج شد. در همین زمان انصارالله به قدرت رسید و پایگاه قوی مردمی پیدا کرد (همان: ۸۱ - ۷۲).

رژیم صهیونیستی جنگ یمن را به سبب جلوگیری از شکل‌گیری حزب‌الله دیگر راه انداخت. عربستان که همواره پشتیبان مالی و مجری برنامه‌های غرب بود، در جنگ یمن نیز به همین شکل عمل کرد. اسرائیل نماینده غرب و طراح برنامه‌های آنهاست. این مطلب از لابی‌های صهیونیسم در آمریکا فهمیده می‌شود که

توسط آنها کمک به رژیم صهیونیستی به رسم تبدیل شده است. این رژیم به دنبال گسترش مرزهای خود است. در نتیجه باید به دنبال آشوب در منطقه باشد تا موجودیت خود را حفظ کند و حساس‌ترین نقاط را برای حفظ منافع خود داشته باشد.

در ادامه اسنادی را می‌آوریم که نقش مستقیم رژیم صهیونیستی در جنگ یمن را تأیید می‌کند:

۱. روزنامه **واشنگتن پست** در آذر ۱۴۰۰ در گزارشی به بررسی مشارکت کشورها و رژیم‌های مختلف در جنگ یمن پرداخت. این روزنامه در سرمقاله خود نوشت اسرائیل شریک اصلی ائتلاف سعودی در جنگ یمن از سال ۲۰۱۵ بوده است. همچنین نوشت:

اسرائیل با ۴۲ خلبان و نظامی در چند عملیات علیه یمن شرکت کرده است. نقش اسرائیل در جنگ یمن از طریق کمک نظامی به مخالفان صنعا به دلیل تداوم حضور در تنگه باب‌المندب برجسته بود. همچنین تل‌آویو با اعزام هفتاد کارشناس نظامی، فنی و کارشناس رادار، در مدیریت اتاق عملیات این جنگ در بندر «المخا» نقش‌آفرینی می‌کند؛

۲. در نوامبر ۲۰۱۷ «ترکی المالکی»، سخنگوی ائتلاف سعودی، به‌صراحت از حضور اسرائیل در جنگ یمن پرده برداشت و اعلام کرد که کشتی‌های جنگی اسرائیلی در جنگ یمن حضور دارند و مدعی شد یک کشتی اسرائیلی سلاح‌های ارسالی از ایران به سمت یمن را توقیف کرد؛

۳. روزنامه **الخلیج آنلاین** از طرح کامل رژیم صهیونیستی در الحدیده پرده برداشت که توسط امارات با هدف کامل کردن اشغال الحدیده و تحمیل قیمومت اسرائیل بر دریای سرخ دنبال می‌شود. همچنین گفت:

مزدوران خارجی در یمن دوره آموزشی خود را در اسرائیل (مناطق اشغالی، ۱۹۴۸) گذرانده‌اند و اکنون نبردهای «الحدیده» در ساحل غربی یمن را مدیریت می‌کنند (کیهان، ۲۴ تیر ۱۳۹۹)؛

۴. «تیری میسان»، نویسنده و تحلیلگر فرانسوی مسائل بین‌الملل، درباره همکاری آل‌سعود و رژیم صهیونیستی در یمن می‌گوید:

اسرائیل فرمانده به‌اصطلاح نیروی مشترک عرب در یمن است و مقرر فرماندهی جنگ علیه یمن در عربستان نیست، بلکه در آن سوی باب‌المندب و به دست کسانی است که با بمبافکن‌های سعودی یمن را بمباران می‌کنند. آری؛ سربازان و خلبانان اسرائیلی همکاری بسیار نزدیکی با رژیم آل‌سعود دارند و ارتش این کشور را یاری می‌دهند؛ هرچند که این روابط علنی و رسمی نیست (همان).

۵. روزنامه صهیونیستی **هاآرتص** اذعان کرد اسرائیل عضو غیررسمی ائتلاف عربی به فرماندهی عربستان در جنگ یمن است؛

۶. «زهاوا گال اون»، رهبر حزب چپ‌گرای لیبرال «میرتس» در اسرائیل، نام ۱۲۲ افسر اسرائیلی و آمریکایی مشغول خدمت در پایگاه هوایی ملک فیصل عربستان را فاش کرد (کیهان، ۲۵ آذر ۱۴۰۰)؛

۷. رژیم صهیونیستی حملات مستقیم نظامی، حمایت تسلیحاتی و همکاری اطلاعاتی با عربستان برای سرکوب انصارالله داشته است. علاوه بر آن، کشورهای انگلیس، فرانسه، آلمان، کانادا و آمریکا نیز در این جنگ مشارکت داشتند و مانع فعالیت سازمان ملل برای مقابله با تجاوزگری سعودی شدند (باشگاه خبرنگاران جوان، ۸ دی ۱۳۹۸).

یمن به دلیل جایگاه راهبردی از جهت اشراف بر دریای سرخ و تنگه استراتژیک باب‌المندب موقعیت مهمی دارد. حیات اقتصادی اسرائیل به دریای سرخ وابسته و تنها راه ارتباطی او با دنیای خارج بندر ایلات و دریای سرخ است. از این رو، سعی دارد ارتباط خود را با کشورهای مشرف بر دریای سرخ گسترش دهد. شرق آفریقا و به‌ویژه سه کشور اریتره، جیبوتی و اتیوپی به دلیل اشراف بر خلیج عدن و تنگه باب‌المندب مهم‌ترین کشورهای موردنظر اسرائیل‌اند. در طی چندین دهه، رژیم صهیونیستی موفق به گسترش نفوذ خود در حوزه‌های اقتصادی، سیاسی و امنیتی در شرق آفریقا شد، برخلاف یمن که همواره برای اسرائیل دغدغه به شمار می‌رفت؛ زیرا شیعی بودن مردم شمال یمن این تهدید را برای اسرائیل ایجاد کرد که تنگه باب‌المندب می‌تواند روزی در اختیار محور مقاومت قرار گیرد. به همین دلیل، اسرائیل و نیز امارات برای شکست انصارالله در کنار عربستان حضور دارد (کیهان، ۲۵ آذر ۱۴۰۰).

انصارالله برای اسرائیل تهدید راهبردی محسوب می‌شود؛ زیرا بندر ایلات از طریق خلیج عقبه وارد دریای سرخ می‌شود و دو مسیر دارد: یکی از کانال سوئز به اروپا و آمریکا منتهی می‌شود و دیگری مسیر تنگه باب‌المندب است که به منطقه غرب آسیا و شرق آسیا می‌رسد. شرق آسیا برای اسرائیل بسیار مهم است؛ زیرا شرکای او در این قسمت حضور دارند. این رژیم سالانه پانزده میلیارد دلار کالا از طریق تنگه باب‌المندب انتقال می‌دهد. درواقع هجده درصد از کل واردات و پنج درصد از کل صادرات رژیم صهیونیستی وابسته به این تنگه است. به همین دلیل آمریکا درصدد بود تنگه را بین‌المللی کند و ناظر بین‌المللی برای آن بگمارد؛ هرچند انصارالله همواره پایبندی خود را به تأمین امنیت تنگه اعلام کرده است (حوزه، ۳ شهریور ۱۳۹۷).

اکنون تنگه راهبردی یمن در اختیار جریان مقاومت قرار دارد و این جنبش توانسته است با استفاده از این موقعیت، تأثیرگذاری زیادی در عملیات «طوفان القدس» داشته باشد. انصارالله با حملات پهنپادی و

زمینی به ارتش رژیم صهیونیستی و ایجاد اختلال در عبور کشتی‌های مربوط این رژیم، توانسته است ضربات راهبردی به این رژیم وارد آورد و پیروزی نزدیکی را در آینده نصیب محور مقاومت در سرزمین اشغالی کند.

نتیجه

تنگه باب‌المندب شاه‌رگ اقتصاد جهان است و هرگونه تحولات در یمن می‌تواند روی آن اثر بگذارد. بنابراین، اگر جریانی بر سر کار آید که متمایل به ایران باشد، می‌تواند تهدیدی برای اسرائیل، غرب و دیگر متحدانشان باشد؛ زیرا در منطقه غرب آسیا جریانی به نام مقاومت شکل گرفته که کانون راهبری آن ایران است. انصارالله از گروه‌هایی است که به‌شدت از جمهوری اسلامی تأثیر گرفته‌اند و روابط بسیار نزدیکی با تهران دارد. از طرفی انصارالله از جهاتی همچون خودگردان بودن، محبوبیت و عقبه مردمی و پیوند عقیدتی با مسئله مقاومت و آرمان فلسطین شباهت بسیاری به حزب‌الله لبنان دارد. به همین دلیل، رژیم غاصب اسرائیل نیز به‌شدت به‌دنبال عدم قوت‌گیری و تعالی آن است. پس با همکاری آمریکا و عربستان جنگی را شروع کرد تا به‌وسیله آن جلو رشد و توسعه انصارالله را بگیرد. همچنین هدف اصلی خود را که درگیر ساختن ایران است به ثمر رساند تا برنامه‌ها روی فلسطین متمرکز نباشد.

نتایج تحقیقات ما این فرضیه را به اثبات می‌رساند که رژیم جعلی اسرائیل در طراحی و تحمیل جنگ یمن نقش اساسی را ایفا کرده و با توجه به برخی مستندات و داده‌ها، حضور مستقیم در اتاق فرماندهی عملیات جنگ داشته است. رژیم اشغالگر قصد حکومت بر دنیا را دارد. او خود را برتر از همه می‌داند و به‌دنبال گسترش مرزهای خود و استفاده از منابع کشورهای منطقه است. به‌دنبال آن با استفاده از لابی‌های خود در آمریکا، سیاست‌های ایالات متحده و دیگر کشورهای تابع آمریکا را به نفع خود تغییر می‌دهد تا بتواند به اهداف خود برسد. یکی از اهداف این رژیم تأمین امنیت برای منافع اقتصادی خود و شرکایش است. انصارالله ضداسرائیلی و برای منافع و سیاست رژیم صهیونیستی، غرب و متحدانشان در منطقه بسیار خطرآفرین است. بنابراین، باید برای دفع دشمن خود چاره‌ای اندیشد و از او خلاصی یابد. همچنین انقلاب اسلامی ایران نیز که منشأ تمام مقاومت‌ها و بزرگ‌ترین دشمن جهانی اسرائیل است، باید این رژیم را در منطقه درگیر کند و از قدرتش بکاهد.

با شروع عملیات «طوفان الأقصى» توسط نیروهای مقاومت فلسطین، انصارالله یمن به یاری آنها شتافت و با حملات هوایی، زمینی و بستن شریان حیاتی رژیم صهیونیستی در تنگه باب‌المندب، اسرائیل را بیش از گذشته در نبردها زمین‌گیر کرد؛ اتفاقی مهم که نه‌فقط بر مسائل مرتبط با محور مقاومت و

منطقه غرب آسیا آثار راهبردی داشته، بلکه با شکستن هژمونی آمریکا و انگلیس، که تا پیش از این داعیه امپراتوری دریایی داشتند، بر مناسبات جهانی تأثیراتی شگرف بر جای گذاشته است، که در بلندمدت، تأثیرات این اقدامات یمن بر اقتصاد و امنیت جهانی بیش از این نمایان خواهد شد. بنابراین، اگر غرب و رژیم صهیونیستی بخواهند پس از این با یکی از اعضای محور درگیر شوند، با کل جریان مقاومت درگیر خواهند شد و به نظر می‌رسد وابستگی مفرط امنیت و اقتصاد آمریکا و شرکای استعمارگرش به تحولات غرب آسیا موجب شده است بیش از هر زمان دیگری در برابر تحرکات حساب‌شده یمن و محور مقاومت شکننده و منفعل باشند.

منابع و مأخذ

۱. ابابان، آ. (۱۳۵۰). *تاریخ قوم من*. ترجمه نعمت‌الله شکیب اصفهانی. تهران: نشر بروخیم.
۲. احمدی، خسرو (۱۳۹۵). کالبدشکافی تهاجم عربستان به یمن. فصلنامه *سیاست*. ۴۶ (۴). ۸۳۸-۸۱۷.
۳. استیون، س. (۱۳۹۳). *صهیونیسم مسیحی*. ترجمه حمید بخشنده، قم: طه.
۴. اسلامی، م. (۱۳۸۵). *لابی صهیونیسم در ایالات متحده آمریکا*. تهران: نشر فقاقت.
۵. اوبرین، ل. (۱۳۶۹). *سازمان‌های یهودیان آمریکا و اسرائیل*، ترجمه علی ناصری، تهران: نشر مؤسسه نور.
۶. پیری سارمانلو، م. و پ. نژاداحمد (۱۳۹۴). بررسی اختلافات ارضی و مرزی عربستان و یمن. *پژوهش ملل*. ۱ (۴). ۶۳-۴۲.
۷. التیامی‌نیا، رضا و دیگران (۱۳۹۵). بحران یمن: بررسی زمینه‌ها و اهداف مداخلات خارجی عربستان و آمریکا. *فصلنامه پژوهش‌های راهبردی سیاست*. ۵ (۳). ۱۹۸-۱۷۱.
۸. جدیدبناب، ع. (۱۳۸۷). *عملکرد صهیونیسم در برابر جهان اسلام*، قم: مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی.
۹. جعفری ولدانی، ا. (۱۳۸۸). *چالش‌ها و منازعات در خاورمیانه*. تهران: پژوهشکده مطالعات راهبردی.
۱۰. جمعی از نویسندگان (۱۳۹۵). بررسی زمینه‌ها و اهداف مداخلات خارجی عربستان و آمریکا. *فصلنامه پژوهش‌های راهبردی سیاست*. ۱۸ (۳). ۱۹۸-۱۷۱.
۱۱. حجار، ح. (۱۳۸۵). *یک لبنان مقاومت، یک اسرائیل ادعا*. قم: بقیة الله.
۱۲. خلیلی، ح. (۱۳۹۳). جنگ قبیله‌ها: یمن؛ کشور درگیر در سه جبهه. ماهنامه سیاسی - تحلیلی *همشهری دیپلماتیک*. ۱۸ (۳). ۱۲۱-۱۱۷.

۱۳. رسولی، معین. (۱۳۹۴). *انقلاب یمن*. تهران: اندیشه‌سازان نور.
۱۴. رنجبر، ا. (بی‌تا). نقش لابیگری در فرایند قانون‌گذاری و امکان قانونمند کردن آن. *دفتر مطالعات سیاسی مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی*. ۱۲ (۴). ۵۰ - ۴۹.
۱۵. سلیمی، ز. (۱۳۸۸). *جنبش الحوثی؛ پدیده سال ۸۸*. تهران: ویژه‌نامه نوروزی روزنامه ایران.
۱۶. شیخ حسینی، م. (۱۳۹۳). *جنبش انصارالله یمن*. قم: مجمع جهانی اهل بیت (ع).
۱۷. صوفی، م. (۱۳۹۶). *باب المندب؛ چرخش استراتژیک*. تهران: مؤسسه اندیشه‌سازان نور.
۱۸. عصیری، م. (۱۳۹۰). *شاخ شیطان؛ نقد و بررسی عقاید فرقه ضاله وهابیت*. تهران: رشید.
۱۹. غریب رضا، ح. (۱۳۹۲). *اویس خمینی*، قم: دفتر نشر معارف.
۲۰. قربانی، مژگان و سرور سوری، (۱۳۹۵). *انقلاب یمن: فرصت‌ها و چالش‌های ایران بر اساس مدل راهبردی SWOT*. فصلنامه مطالعات بیداری اسلامی. ۵ (۳). ۲۹ - ۱.
۲۱. کوشکی، م. و ر. نجابت (۱۳۹۵). *انصارالله در یمن از تأسیس تا تثبیت*. قم: دفتر نشر معارف.
۲۲. مجموع نویسندگان (۱۳۹۸). *تاریخچه حضور و مداخله رژیم صهیونیستی در یمن منافع و مخاطرات*. تهران: اندیشکده راهبردی تبیین.
۲۳. مختاری، ح. و م. شمس (۱۳۹۶). *تحلیل ژئوپلیتیک بحران یمن*. *مجله پژوهش‌های جغرافیای سیاسی*. ۲ (۱).
۲۴. مددی، ج. (۱۳۹۶). *ستyx مران؛ نقش ایران در مقاومت یمن*. تهران: مؤسسه اندیشه‌سازان نور.
۲۵. مددی، ج. و دیگران (۱۳۹۵). *جنگ علیه انقلاب*. تهران: مؤسسه اندیشه‌سازان نور.
۲۶. میرلوحی، م. (۱۳۹۸). *یوسرائیل و صهیوناکراسی*. قم: دفتر نشر معارف.
۲۷. نجات، ع. (۱۳۹۸). *تهاجم نظامی عربستان سعودی به یمن، دلایل و پیامدها*. *پژوهش‌نامه اندیشه معاصر*. ۲ (۲). ۴۲ - ۲۰.
۲۸. نصرالله، ح. (۱۳۹۸). *چرا سوریه؟*. قم: کتاب جمکران.
۲۹. وقوفی، امید (۱۳۹۹). *نقش جمهوری اسلامی ایران در حمایت و پشتیبانی از مردم یمن*. فصلنامه مطالعات سیاست خارجی. ۱۶ (۱). ۱۸۸ - ۱۳۸.

30. Ababan, A. (1972). *The history of my people*. Translated by Nematullah Shakib Esfahani. Tehran: Barokhim Publishing.

31. Asiri, M. (2012). *Satan's Horn: Criticism of the ideas of the heretical Wahhabi sect*. Tehran: Rashid.

32. Eslami, M. (2007). *The Zionist lobby in the United States of America*. Tehran: Faqahat Publishing House.
33. Gharib Reza, H. (2012). *Avis Khomeini*. Qom: Encyclopaedia Office.
34. Hajari, H. (2007). *A Lebanese resistance, an Israeli claim*. Qom: The rest of God.
35. Jadibbanab, A. (2009). *The performance of Zionism against the Islamic world*. Qom: Imam Khomeini Educational and Research Institute.
36. Jafari Veldani, A. (2010). *Challenges and conflicts in the Middle East*. Tehran: Strategic Studies Research Institute.
37. Khalili, H. (2013). War of the tribes, Yemen, the country involved in three fronts. *The political-analytical monthly magazine of the diplomatic community*. 82. 117-121.
38. Koshki, M. & Najabat, R. (2015). *Ansarullah in Yemen from establishment to consolidation*. Qom: Education publishing office.
39. Maddi, J. & et al (2015). *The war against the revolution*. Tehran: Andishe Sazan Noor Institute.
40. Maddi, J. (2016). *Estegh Maran; Iran's role in Yemen's resistance*. Tehran: Andishe Sazan Noor Institute.
41. Mirlohi, M. (2018). *Israel and Zionism*. Qom: Encyclopaedia Office.
42. Mokhtari, H. & M. Shams (2016). Geopolitical analysis of Yemen crisis. *Journal of political geography research*. 2 (1). 178.
43. Nejat, A. (2018). Saudi Arabia's military invasion of Yemen, reasons and consequences. *Research journal of contemporary thought*. 2 (2), 20-42.
44. O'Brien, L. (1991). *American and Israeli Jewish organizations*. Tehran: Noor Institute Publishing.
45. Piri Sarmanlou, M. & P. Nejadahmad (2014). Investigating territorial and border disputes between Saudi Arabia and Yemen. *Research of Nations*, 1 (2).
46. Ranjbar, A. N. D. (No. Date). The role of lobbying in the legislative process and the possibility of legalizing it. *Political Studies Office of Islamic Council Research Center*. 12 (3). 423.
47. Salimi, Z. (2010). The Houthi movement was a phenomenon in 1988. *Nowruz special issue of Iran newspaper*.
48. Sheikh Hosseini, M. (2013). *Yemen's Ansarullah movement*. Qom: World Assembly of Ahl al-Bayt (AS).
49. Steven, S. (2013). *Christian Zionism*. Translated by Hamid Bakhzaneh, Qom: Taha.
50. Sufi, M. (2016). *Bab al-Mandab; Strategic turn*. Tehran: Andishe Sazan Noor Institute.
51. Waqofi, A. (2020). *The role of the Islamic Republic of Iran in supporting the people of Yemen*. Tehran: Foreign Policy Studies Quarterly. (16) 1. 138-188.